

U S N E S E N Í

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Petra Kuchynky a soudců JUDr. Václava Roučky a Mgr. Jaroslava Škopka v právní věci **žalobce: S. & W. Automobily, s.r.o.**, se sídlem Daimlerova 202, 362 11 Jenišov, *zastoupeného JUDr. Karlem Jelínkem, advokátem se sídlem Bělehradská 3A, 360 01 Karlovy Vary*, proti **žalovanému: Český telekomunikační úřad**, se sídlem Sokolovská 219, 190 00 Praha 9, v řízení o žalobě proti rozhodnutím žalovaného ze dne **20.7.2010 č.j. 19 398/2009-603**,

t a k t o :

- I. Žaloba se odmítá.**
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í

Žalobou předanou k poštovní přepravě dne 20.9.2010 se žalobce domáhal zrušení rozhodnutí Českého telekomunikačního úřadu ze dne 20.7.2010 č.j. 19 398/2009-603.

Rozhodnutím ze dne 20.7.2010 č.j. 19 398/2009-603 předseda Rady Českého telekomunikačního úřadu zamítl rozklad žalobce a potvrdil napadené rozhodnutí Českého telekomunikačního úřadu, odboru pro západočeskou oblast, ze dne 27.1.2009 č.j. 101 157/2008-634/III. vyř., ve kterém bylo vysloveno, že odpůrce společnost S. & W. Automobily, s.r.o., je podle § 64 odst. 1 zákona o elektronických komunikacích povinna uhradit navrhovateli společnosti Telefónica O2 Czech Republic, a.s., finanční plnění vyplývající z Rámcové smlouvy EtOP-1115 v celkové výši 200.902,- Kč s příslušenstvím.

Z odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí se zjišťuje, že navrhovatel společnost Telefónica O2 Czech Republic, a.s., podala návrh na zahájení správního řízení ve věci povinnosti odpůrce společnosti S. & W. Automobily, s.r.o., k finančnímu plnění vyplývající z Rámcové smlouvy č. EtOP-1115 zaplatit dlužné částky ve výši 200.902,- Kč. Návrh byl doložen kopií rámcové smlouvy se zvláštními podmínkami, kopií faktury č.4500000198, kterou byla vyúčtována smluvní pokuta, poslední výzvou před zahájením správního řízení ze dne 2.7.2008 s doručenkou, ceníkem základní a volitelných služeb pro významné zákazníky. Navrhovatel požadoval smluvní pokutu na základě rámcové smlouvy uzavřené mezi navrhovatelem a odpůrcem dne 10.10.2002, jejímž předmětem je poskytování zvýhodněných podmínek při poskytování základní a volitelných telekomunikačních služeb v sítích navrhovatele, jiných služeb a výkonů a dodávky mobilních telefonů, příslušenství k mobilním telefonům a dalších produktů navrhovatele, za porušení ustanovení čl. 4.7 této smlouvy. V čl.

4.7 rámcové smlouvy je upravena smluvní pokuta za nedodržení výše minimální částky nutné pro zařazení do určité zákaznické skupiny.

Od 1.1.2003 je soudní kontrola rozhodnutí správních orgánů rozdělena mezi soudy jednající a rozhodující ve správním soudnictví a soudy jednající a rozhodující v občanském soudním řízení.

Podle § 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „*soudní řád správní*“ nebo „*s.ř.s.*“), ve správním soudnictví poskytují soudy ochranu veřejným subjektivním právům fyzických i právnických osob způsobem stanoveným tímto zákonem a za podmínek stanovených tímto nebo zvláštním zákonem a rozhodují v dalších věcech, v nichž tak stanoví tento zákon.

Podle § 7 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „*občanský soudní řád*“ nebo „*o.s.ř.*“), v občanském soudním řízení projednávají a rozhodují soudy spory a jiné právní věci, které vyplývají z občanskoprávních, pracovních, rodinných a z obchodních vztahů, pokud je podle zákona neprojednávají a nerozhodují o nich jiné orgány.

Podle § 7 odst. 2 o.s.ř. spory a jiné právní věci uvedené v odstavci 1, o nichž podle zákona rozhodly jiné orgány než soudy, soudy v občanském soudním řízení projednávají a rozhodují za podmínek uvedených v části páté tohoto zákona [= § 244 až 250l o.s.ř.].

Podle § 244 odst. 1 o.s.ř. rozhodl-li orgán moci výkonné, orgán územního samosprávného celku, orgán zájmové nebo profesní samosprávy, popřípadě smírčí orgán zřízený podle zvláštního právního předpisu (dále jen „*správní orgán*“) podle zvláštního zákona o sporu nebo o jiné právní věci, která vyplývá z občanskoprávních, pracovních, rodinných a obchodních vztahů (§ 7 odst. 1), a nabylo-li rozhodnutí správního orgánu právní moci, může být tatáž věc projednána na návrh v občanském soudním řízení.

Podle § 246 odst. 1 o.s.ř. k návrhu je oprávněn ten, kdo tvrdí, že byl dotčen na svých právech rozhodnutím správního orgánu, kterým byla jeho práva nebo povinnosti založena, změněna, zrušena, určena nebo zamítnuta. Tento návrh se nazývá žalobou.

V daném případě je tedy třeba posoudit, zda napadené rozhodnutí žalovaného správního orgánu je rozhodnutím o veřejném subjektivním právu [o žalobě proti němuž jedná a rozhoduje soud ve správním soudnictví] nebo rozhodnutím o věci, která vyplývá z občanskoprávních, pracovních, rodinných a obchodních vztahů, čili rozhodnutím v soukromoprávní věci [o žalobě proti němuž jedná a rozhoduje soud v občanském soudním řízení].

Podmínky podnikání a výkon státní správy, včetně regulace trhu, v oblasti elektronických komunikací jsou upraveny zákonem č. 127/2005 Sb., o elektronických komunikacích a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o elektronických komunikacích), ve znění pozdějších předpisů (dále též jen „*zákon o elektronických komunikacích*“).

Podle § 64 odst. 1 zákona o elektrotechnických komunikacích účastník, popřípadě uživatel veřejně dostupné služby elektronických komunikací, je povinen uhradit za poskytnutou službu cenu ve výši platné v době poskytnutí této služby.

Podle § 129 odst. 1 věty první zákona o elektronických komunikacích Český telekomunikační úřad rozhoduje spory mezi osobou vykonávající komunikační činnost (§ 7) na straně jedné, a účastníkem, popřípadě uživatelem na straně druhé, na základě návrhu kterékoliv ze stran sporu, pokud se spor týká povinností uložených tímto zákonem nebo na jeho základě.

Ohledně právní úpravy z roku 1964 (ve znění pozdějších předpisů) došel Nejvyšší správní soud k tomuto závěru: „*Rozhodnutí správního orgánu vydané na základě § 8 odst. 1 zákona č. 110/1964 Sb., o telekomunikacích, je rozhodnutím v soukromoprávní věci, neboť předmětem rozhodnutí je spor mezi uživatelem a poskytovatelem telekomunikační služby o plnění za poskytnut služby, tj. spor o povinnosti uživatele platit za poskytnuté telefonní služby úhradu v rozsahu tehdy stanoveném Telefonním řádem a o oprávnění poskytovatele telefonních služeb jen v takto stanoveném rozsahu úhradu požadovat. Sama skutečnost, že řízení je regulováno správním řádem, nemá pro posouzení soukromoprávního či veřejnoprávního charakteru věci význam, neboť všechny orgány veřejné správy, jejichž rozhodnutí se projednávají podle části páté občanského soudního řádu, ve znění účinném od 1.1.2003, se v procesních otázkách řídí právními předpisy veřejného práva.*“ [viz usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 30.9.2003 č.j. 6 A 60/2000-46, publikované pod č. 118/2004 Sb. NSS].

Ohledně právní úpravy z roku 2000 (ve znění pozdějších předpisů) došel Nejvyšší správní soud k tomuto závěru: „*Právní vztah založený smlouvou o poskytování telekomunikačních služeb má soukromoprávní charakter, neboť jeho účastníci se nacházejí v rovném právním postavení. Rozhodnutí, jímž předseda Českého telekomunikačního úřadu, jako správní orgán II. stupně, potvrdil rozhodnutí Českého telekomunikačního úřadu podle § 95 bod 8 písm. d) zákona č. 151/2000 Sb., o telekomunikacích, ve věci sporu o povinnosti účastníka k finančnímu plnění vyplývajícího ze smlouvy mezi provozovatelem veřejné telekomunikační sítě a účastníkem o poskytování telekomunikačních služeb, není proto přezkoumatelné ve správním soudnictví [§ 46 odst. 2 a § 68 písm. b) s.ř.s.].*“ (viz usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 14.8.2003 č.j. Na 747/2003-4, k dispozici na www.nssoud.cz).

Zcela analogický závěr třeba učinit i ohledně současné právní úpravy.

V obecné rovině lze takovýto závěr podpořit např. první větou této právní věty vyslovené zvláštním senátem zřízeným podle zákona č. 131/2002 Sb.: „*Text § 129 odst. 1 zákona č. 127/2005 Sb., o elektronických komunikacích, který zakládá příslušnost správního orgánu k rozhodování některých soukromoprávních sporů, ve slovech: „Úřad rozhoduje spory mezi osobou vykonávající komunikační činnost (§ 7) na straně jedné, a účastníkem ...“ je třeba vyložit tak, že tu zákon myslí na „spory vzniklé mezi“, nikoli „spory existující mezi“.* Pro určení věcné příslušnosti správního úřadu k rozhodnutí sporu není proto určující, že

pohledávka telefonního operátora za telefonním účastníkem byla po svém vzniku postoupena třetí osobě, která telekomunikační činnost nevykonává. I spor z pohledávky takto postoupené je proto věcně příslušný rozhodnout správní orgán, tedy Český telekomunikační úřad.“ [viz rozhodnutí zvláštního senátu podle zákona č. 131/2002 Sb. ze dne 14.9.2009 č.j. Konf 38/2009-12, publikované pod č. 1994/2010 Sb. NSS].

Ve vztahu k aktuálně sporně věci možno uvedený závěr dále podpořit touto právní větou vyslovenou zvláštním senátem zřízeným podle zákona č. 131/2002 Sb.: „*O smluvní pokutě za porušení či nesplnění povinnosti vyplývající ze smlouvy uzavřené mezi osobou vykonávající komunikační činnost a účastníkem, popřípadě uživatelem (§ 129 odst. 1 zákona č. 127/2005 Sb., o elektronických komunikacích), rozhoduje ten orgán, který je podle zákona příslušný k rozhodování sporů o porušení povinnosti samotné.*“ [viz rozhodnutí zvláštního senátu podle zákona č. 131/2002 Sb. ze dne 9.9.2008 č.j. Konf 27/2008-7, publikované pod č. 1738/2009 Sb. NSS].

Vzhledem k uvedenému má zdejší soud za to, že rozhodnutí [o rozkladu proti rozhodnutí] sporu mezi osobou vykonávající komunikační činnost na straně jedné a účastníkem, popřípadě uživatelem na straně druhé, kterýžto spor se týká povinností uložených zákonem o elektronických komunikacích nebo na jeho základě (*in concreto*: smluvní pokuty), podle § 129 odst. 1 věty první zákona o elektronických komunikacích není rozhodnutím, jímž správní orgán rozhodl ve veřejnoprávní věci, nýbrž rozhodnutím, jímž správní orgán rozhodl v mezích své zákonné pravomoci v soukromoprávní věci.

Podle § 46 odst. 2 věty první s.ř.s. soud [jednající a rozhodující ve správním soudnictví] návrh odmítne také tehdy, domáhá-li se navrhovatel rozhodnutí ve sporu nebo v jiné právní věci, o které má jednat a rozhodnout soud v občanském soudním řízení, anebo domáhá-li se návrhem přezkoumání rozhodnutí, jímž správní orgán rozhodl v mezích své zákonné pravomoci v soukromoprávní věci ¹²⁾ [poznámka ¹²⁾ odkazuje na část třetí a část pátou občanského soudního řádu].

Jelikož v daném případě se žalobce žalobou domáhá přezkoumání rozhodnutí, jímž správní orgán rozhodl v mezích své zákonné pravomoci v soukromoprávní věci, soud jednající a rozhodující ve správním soudnictví podle § 46 odst. 2 věty první s.ř.s. žalobu usnesením odmítl.

Soud neprojednával věc samu, a proto mohl rozhodnout bez jednání (§ 49 odst. 1 věta první s.ř.s. *a contrario*).

O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 3 věty první s.ř.s., podle něhož žádný z účastníků řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li žaloba odmítnuta.

P o u č e n í : Ve věci, o níž rozhodl Český telekomunikační úřad dne 20.7.2010 pod č.j. 19 398/2009-603, může žalobce podat žalobu do jednoho měsíce od právní moci tohoto usnesení soudu k místně příslušnému okresnímu (obvodnímu) soudu

(§ 46 odst. 2 věta druhá s.ř.s.). Řízení o takovéto žalobě včetně jejích náležitostí je upraveno v části páté občanského soudního řádu.

Proti tomuto usnesení soudu lze podat do dvou týdnů po jeho doručení kasační stížnost ve dvou písemných vyhotoveních (§ 102 a násl. s.ř.s.). Kasační stížnost se podává u soudu, který napadené rozhodnutí vydal. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud. Důvody kasační stížnosti jsou taxativně stanoveny v § 103 odst. 1 s.ř.s. Stěžovatel musí být zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie (§ 105 odst. 2 s.ř.s.).

V Plzni dne 12. října 2010

JUDr. PhDr. Petr KUCHYNKA, Ph.D.
předseda senátu